

[Finansministeren.]

lang række områder, eller for at sige det lige ud, at staten foruden den egentlige offentlige virksomhed, er kommet til at betale en stigende del af befolkningens leveomkostninger, hvad man jo ikke tidligere betragtede som en statsopgave. Jeg er vel klar over, at der heri er et socialt problem, idet skatterne for en del kommer fra folk med større indtægter og anvendes til fordel for den brede befolkning. Man må dog ikke glemme, at jo større beløb man på den måde inddrager fra selskaber og erhvervsdrivende med en stor opsparing, des mere bringer man den kapitaldannelse i fare, hvoraf produktionens fremtid i så høj grad afhænger; det gælder naturligvis ikke, hvis staten selv opsparer pengene gennem overskud, der afdrages på statsgælden, men det gælder, når staten giver pengene ud, som det nu sker i stigende udstrækning.

Jeg er også klar over, at dette store statsbidrag til befolkningens leveomkostninger for en stor del kan forklares som en følge af inflationen. Man bør imidlertid betænke, at en fortsat udvidelse af statsudgifterne i sig selv indebærer en fare for yderligere inflation. Vi kan let her komme ind i en farlig cirkel.

Der er talt meget om, at vi trænger til en skattereform, og det fremgår af åbningstalen i går, at regeringen vil yde sit bidrag hertil. Hvad jeg her har sagt, tyder imidlertid på, at vi også trænger til en udgiftsreform, d. v. s. vi trænger til at tænke over, om de formål, vi giver penge ud til, og de kriterier, hvorefter vi giver pengene ud, altid er egnede til at fremme en sund økonomisk udvikling. Staten er jo ikke noget i sig selv, den har ikke andre midler end dem, den opkræver hos borgerne. Det er på denne baggrund, at man må se åbningstalens bemærkninger om en begrænsning af statsudgifterne, men det vil der blive lejlighed til at overveje, når det kommende finansårs problemer for alvor skal tages op til vinter.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale finanslovsforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Finanslovsforslaget og statsregnskabet vil blive omdelt.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg skal herved tillade mig for det

høje ting at fremsætte *forslag til lov om arbejderbeskyttelse.*

Forslaget svarer ganske til det forslag, som min forgænger har fremsat i rigsdags-samlingerne 1948—49, 1949—50 og 1950—51, og det forslag, som jeg selv fremsatte her i tinget i begyndelsen af sidste rigsdags-samling.

Ved genfremsættelsen af lovforslaget sidste år gjorde jeg opmærksom på, at der fra regeringspartierne side måtte være stor betænkelighed med hensyn til en række af forslagens bestemmelser, og at fremsættelsen ikke måtte tages som udtryk for, at regeringen i eet og alt kunne gå ind for forslaget, men blot for et ønske om at give det høje ting mulighed for at fortsætte arbejdet med forslaget på det hidtidige grundlag.

Disse bemærkninger har stadig gyldighed. Jeg er bekendt med, at der i sidste rigsdags-samling er udført et meget betydeligt arbejde med forslaget i det af tinget nedsatte udvalg. Dette arbejde kan efter min mening bedst fortsættes på grundlag af lovforslaget i dets hidtidige skikkelse.

Med disse ord skal jeg udtrykke mit håb om, at det i år må lykkes at komme til et resultat, der kan være tilfredsstillende for alle parter.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Herved tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om arbejdstageres opfindelser og forslag til lov om ændring i lov om patenter.*

Tilsvarende lovforslag fremsattes i folketinget i rigsdags-samlingen 1951—52 og blev henvist til behandling i et udvalg, der imidlertid ikke nåede at afslutte sit arbejde inden rigsdags-samlingens slutning.

I nærværende forslag til lov om arbejdstageres opfindelser er der indarbejdet de ændringer, som jeg i sin tid skrev til det i sidste samling nedsatte udvalg om. Jeg henviser herved til mine skrivelser af 31. oktober 1951, 19. februar 1952 og 20. maj 1952. § 1, stk. 3, er herefter ændret således, at denne undtagelsesbestemmelse omfatter ikke blot lærere ved universiteter og andre højere læreanstalter, men også andet videnskabeligt personale ved de pågældende læreanstalter. Endvidere er lærere ved værnens skoler på samme måde som lærerne ved de andre højere læreanstalter undtaget fra lovens be-